

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci žalobce: **S. S.**, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 6. 2005, č. j. 36 Az 132/2004 – 46,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou osobně u Krajského soudu v Brně dne 21. 8. 2006 se žalobce domáhá zrušení rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 6. 2005, č. j. 36 Az 132/2004 – 46, kterým byla zamítnuta jeho žaloba směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 5. 2004, č. j. OAM-1213/VL-10-ZA08-2004, o neudělení azylu dle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění platném v době rozhodování ve věci, a nevztažení překážky vycestování ve smyslu ustanovení § 91 téhož zákona.

Z předloženého soudního spisu plyne, že krajskému soudu se nezdařilo citovaný rozsudek doručit žalobci do vlastních rukou na adresu, kde se během řízení o žalobě měl zdržovat. Jelikož skutečný pobyt žalobce nebyl znám, krajský soud usnesením ze dne 23. 9. 2005, č. j. 36 Az 132/2004 – 56, ustanovil žalobci pro řízení v souladu s § 29 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v platném znění (dále jen “o. s. ř.”), ve spojení s § 64 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen “s. ř. s.”), opatrovnici paní B. S., vedoucí soudní kanceláře Krajského soudu v Brně. Ustanovené opatrovnici žalobce byl rozsudek, který obsahoval řádné poučení dle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s., doručen dne 20. 10. 2005.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí a zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek její lhůty; případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek,

je posledním dnem lhůty dle odst. 3 citovaného ustanovení nejbližší následující pracovní den. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit.

V daném případě byl dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů den doručení rozsudku žalobci, tj. čtvrtek 20. 10. 2005, a posledním dnem dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti tak byl čtvrtek 3. 11. 2005. Kasační stížnost však byla žalobcem podána osobně u krajského soudu teprve dne 21. 8. 2006.

Protože byla kasační stížnost podána opožděně, Nejvyšší správní soud ji podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. listopadu 2006

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu

